

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง
และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ
ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กรณีศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนา
อยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

Factors Affecting Tourists' Decisions to Travel to Middle Europe
Countries and Scandinavian Countries During COVID-19 Pandemic:
A Case Study of Thai Tourists Who Living in Bangkok
and Metropolitan Areas

ระพีพรรณ พยัคฆพันธ์¹ กัลยา สว่างคง²

Rapeepan Payakkapan, Kanlaya Sawangkong

บทคัดย่อ (Abstract)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการรับรู้ปัจจัยด้านมาตรการ “การเดินทางเข้า” ราชอาณาจักรไทย และศึกษาความแตกต่างในปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กรณีศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศจำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ ที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเนื้อหา ซึ่งมีค่า Cronbach's Alpha อยู่ที่ 0.77 และใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าที ค่าเอฟ และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 26 - 45 ปี สถานภาพโสด โดยมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,001 บาทขึ้นไป 2) การรับรู้ปัจจัยมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย คือ “ด้านค่าใช้จ่าย Test & Go” “ด้านค่าใช้จ่าย RT-PCR” และ “ด้านการลงทะเบียนไทยแลนด์พาส” ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศลดลง และ 3) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และ

Received: 2022-05-05 Revised: 2022-06-03 Accepted: 2022-06-04

¹ บริษัทเดอะฟีนิกซ์ 999 จำกัด The Phoenix 999 Company Limited. Corresponding Author
e-mail: mercedes_hok@yahoo.com

² คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย Tourism Management Faculty of
Tourism and Hospitality, Dhurakij Pundit University

ประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กรณีศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ (Keywords): การตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว; โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019; มาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย

Abstracts

The purposes of this research are; to study the perception factors of measure to prevent of COVID-19 for arrival the Kingdom of Thailand, these are affected for making decision to travel middle Europe countries and Scandinavia counties during the coronavirus disease 2019(COVID-19) and to study the differences of demographics are affected for making decision to travel middle Europe countries and Scandinavia countries whom live in Bangkok and metropolitan provinces during the coronavirus disease 2019 (COVID-19). The sample group are 400 Thai tourists living in Bangkok and metropolitan areas who's ever travel abroad. The research instruments are Online Questionnaires which it had Cronbach's Alpha of 0.77 then tested by descriptive analysis; consist of mean, percentage, standard deviation and inferential analysis; consist of T-Test for comparing between 2 groups, F-test and One-way Anova. The research results showed; 1) The data of demographics samples; mostly they are women for 289 samples or 65.40 percentage, their aged is between 26 – 45 years old for 185 samples or 41.90 percentage, they are single for 212 samples or 48.0 percentage, the level of educations is bachelor degree for 203 samples or 45.90 percentage and the level of monthly income is more than 50,000 Thai Baht for 177 samples or 40.00 percentage. 2) The perception factors of measure to prevent of COVID-19 for arrival the Kingdom of Thailand are; the expenses of Test & Go, RT-PCR service fee and register for Thailand Pass, these factors are not reduced their decision to travel abroad and 3) the differences of demographics are not affected for making difference decision to travel middle Europe countries and Scandinavia counties during the coronavirus disease 2019 (COVID-19) for Thai tourists whom lives in Bangkok and metropolitan provinces at no statistical significance of 0.05.

Keywords: Tourists Decision-Making, COVID-19; Measure to prevent of COVID-19 for arrival the Kingdom of Thailand

บทนำ (Introduction)

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยสร้างรายได้มูลค่าเป็นอันดับหนึ่งของการค้าบริการรวมของประเทศ และเป็นรายได้หลักของประเทศไทย ซึ่งรายได้จากภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาจากกลุ่มนักท่องเที่ยว 3 กลุ่ม คือ 1) การท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourism) 2) การท่องเที่ยวขาเข้า (Inbound Tourism) 3) การท่องเที่ยวขาออก (Outbound Tourism) โดยในปี พ.ศ. 2562 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวม 3.01 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 2.37 จากปี พ.ศ. 2561 (ไทยแลนด์พลัส, 2563) ซึ่งรายได้จากการท่องเที่ยวทำให้เกิดการหมุนเวียนเงินจากอุตสาหกรรมบริการไปสู่ธุรกิจด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น การก่อสร้างโรงแรม รีสอร์ท หรือที่พัก ภัตตาคารหรือร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง จึงก่อให้เกิดการลงทุนในภาคธุรกิจต่างๆ และการจ้างงานเพิ่มขึ้น เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

อย่างไรก็ดีในช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 เกิดวิกฤตการณ์โรคไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือโควิด-19 (COVID-19) เป็นไวรัสสายพันธุ์ใหม่ที่แพร่กระจายจากคนสู่คนแพร่ระบาดในหลายประเทศทั่วโลก นับได้ว่าเป็นสถานการณ์ที่ร้ายแรงที่สุดในรอบหลายทศวรรษ เมื่อเทียบกับโรคระบาดอื่นๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลกในช่วงระยะเวลากว่า 20 ปีที่ผ่านมา องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การระบาดนี้เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ ในวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2563 และประกาศให้เป็นโรคระบาดใหญ่ (Pandemic) ในวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2563 (World Health Organization, 2020) โดยรายงานจากศูนย์ข้อมูล COVID-19 วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 แสดงจำนวนผู้ติดเชื้อรวมทั่วโลกจำนวน 191,712,967 ราย และผู้เสียชีวิตรวมทั่วโลก 4,112,792 คน ซึ่งประเทศไทยมีผู้ป่วยยืนยันสะสมตั้งแต่เริ่มมีวิกฤตการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 426,475 ราย และมีผู้เสียชีวิตสะสม จำนวน 3,408 ราย (ศูนย์ข้อมูล COVID-19, 2564) จากตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงปัญหาทางด้านสุขภาพของประชาชน และส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจทั่วโลก โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เป็นรายได้หลักของประเทศไทย

จากปัญหาดังกล่าวรัฐบาลจึงออกมาตรการต่างๆ เช่น มาตรการ “การเดินทางเข้า” ราชอาณาจักร มาตรการจำกัดจำนวนคนในการรวมกลุ่ม การทำงานที่บ้าน (Work From Home : WFH) การเรียนออนไลน์ เป็นต้น เพื่อเป็นการลดการแพร่กระจายและการติดเชื้อของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (กองสารนิเทศ สำนักงานปลัดกระทรวง, 2563) ทั้งนี้มาตรการของรัฐบาลได้ส่งผลให้เกิดการหยุดการเดินทาง โดยเฉพาะการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

ดังนั้นภาครัฐบาลได้จัดทำนโยบายการเปิดประเทศโดยมีการทำโครงการนำร่องภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ คือ โครงการนำร่องเปิดประเทศเพื่อการท่องเที่ยวพื้นที่แรกของไทย โดยอนุญาตให้

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และประชาชนชาวไทยที่ได้รับวัคซีนที่รับรองโดยองค์การอนามัยโลก ครบกำหนดตามประเภทวัคซีนอย่างน้อย 14 วัน และมีเอกสารรับรองการได้รับวัคซีน (Vaccine Certificate) อย่างถูกต้องครบถ้วนแล้วสามารถเดินทางเข้าประเทศไทยโดยไม่ต้องกักตัว 14 วัน โดยนักท่องเที่ยวและประชาชนชาวไทยต้องมาจากกลุ่มประเทศเสี่ยงต่ำ และปานกลางตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอย่างน้อย 21 วันก่อนเดินทางเข้าพื้นที่ พร้อมทั้งเอกสารผลการตรวจโควิด-19 RT-PCR ภายใน 72 ชั่วโมง และในกรณีที่เคยติดเชื้อ ต้องได้รับวัคซีนครบตามประเภทของวัคซีน อย่างน้อย 14 วัน และทุกคนจะต้องลงทะเบียนผ่านทางเว็บไซต์ <https://tp.consular.go.th> เพื่อยื่นเอกสารรับใบอนุญาตเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย จนกระทั่งในวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2564 ประเทศไทยได้ปรับมาตรการอีกครั้ง โดยมีการเปลี่ยนแปลงจำนวนวันกักตัวสำหรับผู้เดินทางเข้าประเทศ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2564 เป็นต้นไป มีผลทำให้ผู้ที่เดินทางเข้าภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ต้องอยู่บนเกาะภูเก็ตเพียง 7 วันก่อนเดินทางไปยังจังหวัดอื่นได้ (inn NEWS, 2564)

จากนโยบายการเปิดประเทศดังกล่าวส่งผลให้เกิดการเดินทาง และการวางแผนการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและนักท่องเที่ยวชาวไทย นับตั้งแต่การหยุดการเดินทางในทุกรูปแบบเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กรณีศึกษา นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เนื่องจากผู้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการหยุดเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย ดังนั้นการศึกษานี้จึงเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนร่วมในธุรกิจการท่องเที่ยว ให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา นักวิจัย นักวิชาการ หรือผู้ที่สนใจสามารถนำความรู้จากผลการศึกษานี้ไปใช้ประโยชน์ในการศึกษา ค้นคว้า และทำการวิจัยปัจจัยอื่นๆ รวมถึงเป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยในการเตรียมตัวในด้านเอกสาร และค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ปัจจัยด้านมาตรการ “การเดินทางเข้า” ราชอาณาจักรไทย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างในปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ต่อเดือน ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรป

กลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

สมมติฐานข้อที่ 1 การรับรู้ปัจจัยมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย “ด้านค่าใช้จ่าย Test & Go” ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ลดลง

สมมติฐานข้อที่ 2 การรับรู้ปัจจัยมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย “ด้านค่าใช้จ่าย RT-PCR” ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ลดลง

สมมติฐานข้อที่ 3 การรับรู้ปัจจัยมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย “ด้านการลงทะเบียนไทยแลนด์พาส” ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ลดลง

สมมติฐานข้อที่ 4 นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 6 นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 7 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 8 นักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้กรอกข้อมูลในแบบสอบถามด้วยตนเอง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยมีประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศอย่างน้อย 1 ครั้ง มีอายุตั้งแต่ 25 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ประกอบด้วย จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยใช้สูตรของ W.G. Cochran ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 โดยการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 ตัวอย่าง และสำรองเพื่อความผิดพลาดไว้จำนวน 15 ตัวอย่าง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ดี ซึ่งรวมเป็นจำนวน 400 ตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยใช้แบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมไว้เพื่อรวบรวมข้อมูลให้ครบตามจำนวน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามออนไลน์ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด โดยแบ่งโครงสร้างคำถามเป็น 2 ตอน คือ 1. คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ต่อเดือน มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) 2. คำถามเกี่ยวกับปัจจัยมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย ช่วงการแพร่ระบาดของ COVID-19 ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านค่าใช้จ่าย Test & Go 2) ด้านค่าใช้จ่าย RT-PCR 3) ด้านการลงทะเบียนไทยแลนด์ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบแบบมีหลายคำตอบให้เลือก มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตรวัดแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ (Likert's Scale) คือ ระดับการรับรู้มากที่สุด ระดับคะแนน 5 จนไปถึงระดับการรับรู้ที่น้อยที่สุด ระดับคะแนน 1 และแปลความตามหลักการแบ่ง อันตรภาคชั้น (Class Interval) ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 แสดงระดับการรับรู้มากที่สุด จนไปถึง ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 แสดงระดับการรับรู้ที่น้อยที่สุด โดยการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยผลของค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.77

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามออนไลน์เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างได้สะดวกตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น และนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อนำข้อมูลมาประกอบการสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic Analysis) นำมาใช้เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ที่เก็บรวบรวมมาได้ ประกอบด้วยค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic Analysis) ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ ต่อเดือน ใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่าง คือ ค่าที (T-Test) ใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-Test) และใช้สถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัย (Research Results)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัยนี้ จำนวน 400 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 65.40 โดยมีอายุระหว่าง 26 - 45 ปี จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 41.90 มีสถานภาพโสด จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 45.90 และมีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,001 บาทขึ้นไป จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ปัจจัยด้านมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กรณีศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สรุปผลได้ดังนี้

2.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยมีการรับรู้ปัจจัยด้านมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย “ด้านค่าใช้จ่าย Test & Go” อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 3.55 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.93

2.2 นักท่องเที่ยวชาวไทยมีการรับรู้ปัจจัยด้านมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย “ด้านค่าใช้จ่าย RT-PCR” อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 3.30 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.05

2.3 นักท่องเที่ยวชาวไทยมีการรับรู้ปัจจัยด้านมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย “ด้านการลงทะเบียนไทยแลนด์พาส” อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 3.24 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.14

สรุปค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

(COVID-19) กรณีศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

การรับรู้ปัจจัยส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการรับรู้
การรับรู้ปัจจัยด้านมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทาง “ด้านค่าใช้จ่าย Test & Go”	3.55	1.93	ระดับมาก
การรับรู้ปัจจัยด้านมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว “ด้านค่าใช้จ่าย RT-PCR”	3.30	1.05	ระดับปานกลาง
การรับรู้ปัจจัยด้านมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว “ด้านการลงทะเบียนไทยแลนด์พาส”	3.24	1.14	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.36	1.37	ระดับปานกลาง

การวิเคราะห์ความแตกต่างในปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กรณีศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลต่างกัน พบว่า เพศต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.38), อายุต่างกัน ส่งผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.19), สถานภาพต่างกัน ส่งผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.25), ระดับการศึกษาต่างกัน ส่งผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.19) และระดับรายได้ต่อเดือนไม่ส่งผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.32) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่า Sig. ของปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศไม่ต่างกัน

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์	Sig.
เพศ	0.38
อายุ	0.19
สถานภาพ	0.25
ระดับการศึกษา	0.19
ระดับรายได้ต่อเดือน	0.32

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กรณีศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สามารถสรุปได้ คือ

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยมีการรับรู้ปัจจัยมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย “ด้านค่าใช้จ่าย Test & Go” ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศลดลง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรียา แก้วชู, (2563) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบ New Normal หลังการแพร่ระบาดโควิด-19 พบว่า ปัจจัยผลักดันทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก และนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวจากภาครัฐ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี และสูงกว่าระดับปริญญาตรี ทำให้นักท่องเที่ยวเข้าใจในการมาตรการที่ทางภาครัฐกำหนดขึ้น เพื่อความปลอดภัยของทุกคนและเข้าใจในระบบการป้องกันตัวเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) รวมถึงระดับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง ความเบื่อหน่ายจากการทำงานและวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงมีความเข้าใจและให้ความร่วมมือในมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย ในเรื่อง ค่าใช้จ่าย Test & Go

2. นักท่องเที่ยวชาวไทยมีการรับรู้ปัจจัยมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักร “ด้านค่าใช้จ่าย RT-PCR” ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศลดลง เพราะว่่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีความต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ ประกอบกับมาตรการการเดินทางเข้าประเทศต่างๆ ลดลง การได้รับฉีดวัคซีนที่มีคุณภาพตามมาตรฐานขององค์การอนามัยโลก ที่ประเทศปลายทางรับรอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jessica Liebig, Kamran Najeebullah, Raja Jurdak, Ahmad El Shoghri and Dean Paini, (2021) ในงานวิจัยเรื่อง Should international borders re-open? The impact of travel restrictions on COVID-19 importation risk พบว่า รัฐบาลออสเตรเลียออกนโยบายการเดินทางเข้าประเทศของตน ในช่วงระหว่างเดือนมกราคม - มิถุนายน 2020 ทำให้ลดการเสี่ยงในการนำเชื้อ COVID-19 จากประเทศอื่นลดลงร้อยละ 87.68 โดยกรอบแนวคิดนี้จะเป็นแนวทางในการกลับมาเปิดประเทศอีกครั้ง

3. นักท่องเที่ยวชาวไทยมีการรับรู้ปัจจัยมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย “ด้านการลงทะเบียนไทยแลนด์พาส” ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศลดลง ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าระบบการลงทะเบียนไทยแลนด์พาสของกรมการกงสุลมีความชัดเจน และเข้าใจง่าย และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อาจเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศโดยบริษัทนำเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่ ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2563) ได้วิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวที่ขับเคลื่อนไปภายใต้การกำกับดูแลของสาธารณสุข และสอดคล้องกับพฤติกรรมแบบ “BEST” ซึ่งเป็น 4 ตัว

สำคัญที่จะเป็นตัวเปลี่ยนพฤติกรรมในการเดินทางของนักท่องเที่ยว และเกิดเป็น New Normal หรือชีวิตวิถีใหม่ ดังนี้

1) B-Booking (in advance) วางแผนล่วงหน้า และจองก่อนล่วงหน้า ส่งผลต่อการวางแผนการเดินทาง ได้แก่ การจัดสรรคนร่วมคณะเดินทาง วันเวลา และค่าใช้จ่าย และอยู่ภายใต้การจำกัดจำนวน และเงื่อนไขการบริหารพื้นที่แบบเว้นระยะห่าง

2) E-Environment หรือการท่องเที่ยวแบบใส่ใจ และรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์และรักษาธรรมชาติที่พื้นตัวให้ดียิ่งขึ้น

3) S-Safety (Come first) นักท่องเที่ยวจะให้ความสำคัญกับความปลอดภัยมากขึ้นเพื่อให้สามารถป้องกันตัวเอง และป้องกันไม่ให้ไวรัสแพร่กระจายสู่คนอื่น พฤติกรรมในการเตรียมตัวเดินทางจะเปลี่ยนไปนักท่องเที่ยวจะระมัดระวังสุขภาพ และสวมใส่หน้ากากอนามัย ให้ความสำคัญกับการล้างมือ ใช้เจลล้างมือหรือการกำหนดระยะห่าง

4) T-Technology ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยสร้างความมั่นใจ และเสริมสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวที่มีคุณค่ามากขึ้น

4. ความแตกต่างด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ไม่ต่างกัน ดังนี้

4.1 เพศ และสถานภาพที่ต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประสิทธิ์ รัตนพันธ์, (2559) พบว่า เพศของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับกับงานวิจัยของนาคยา ชันคำกาศ และจรีพร ศรีทอง, (2562) เรื่องการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพไม่มีผลต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว

4.2 อายุที่ต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวไม่ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของชิตชม กันจุฬา, (2563) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเมืองรองของนักท่องเที่ยวชาวไทยจังหวัดอ่างทอง พบว่าอายุ มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจท่องเที่ยวเมืองรองของนักท่องเที่ยวชาวไทยจังหวัดอ่างทองที่แตกต่างกัน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยศึกษาในงานวิจัยนี้ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.9 และมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 45.90 จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเข้าใจการป้องกันตัวเองจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และเป็นช่วงอายุที่มีสุขภาพแข็งแรง จึงไม่ส่งผลการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวกลุ่มประเทศยุโรปกลาง และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวียในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

4.3 ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวไม่ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเมืองรองของนักท่องเที่ยวชาวไทย จังหวัด

อ้างทอง ของชิตชม กันจุฬา, (2563) พบว่า ระดับการศึกษา มีผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเมืองรองของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษาจังหวัดอ่างทองที่แตกต่างกัน โดยอาจเป็นเพราะการศึกษานี้เกิดขึ้นก่อนการเกิดวิกฤตการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ส่งผลให้ความคิดของนักท่องเที่ยวได้ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกปัจจุบัน

4.4 ระดับรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวไม่ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของมณีรัตน์ รัตนพันธ์ และประสิทธิ์ รัตนพันธ์, (2564). ที่ทำการศึกษารื่องการเปรียบเทียบระดับความสำคัญในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีรายได้แตกต่างกันมีการตัดสินใจในภาพรวมแตกต่างกันและบุคคลร่วมเดินทางต่างก็มีการตัดสินใจในภาพรวมแตกต่างกัน และงานวิจัยของศิริธิดา ภูเจริญ และมนตรี สังข์ทอง, (2558). ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรม และส่วนประสมการตลาดของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวทางน้ำรอบเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยด้านรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันจะมีส่วนประสมการตลาดต่อการท่องเที่ยวทางน้ำรอบเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกัน โดยอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในงานวิจัยนี้ มีระดับรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 60 คน และมีระดับรายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป จำนวน 177 คน ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีกำลังเลือกซื้อสูง ซึ่งสามารถเลือกซื้อโปรแกรมทัวร์โรงแรม รถ ที่มีมาตรฐานความปลอดภัยจากเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการกงสุล สายการบินควรมีการประชาสัมพันธ์มาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทยที่ชัดเจนรวดเร็วแก่นักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ เพราะข้อมูลชัดเจน และการประชาสัมพันธ์รวดเร็วจะส่งผลให้นักท่องเที่ยวเข้าใจในขั้นตอนการขอเดินทางกลับเข้าประเทศ และสามารถวางแผนการเดินทางได้ชัดเจนถูกต้อง

1.2 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวควรศึกษาข้อมูลมาตรการการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อขับเคลื่อนกลยุทธ์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

1.3 กองตรวจคนเข้าเมืองควรนำระบบการลงทะเบียนไทยแลนด์พาส นำมาใช้หลังสถานการณ์โรคระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จบลง เพราะช่วยทำให้ย่นระยะเวลาในการทำพิธีตรวจการเข้าเมือง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เพื่อความลึกซึ้ง ตรงประเด็นมากขึ้น และอาจทำให้มีข้อมูลใหม่ๆ ที่น่าสนใจ เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต

2.2 ควรศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวแบบ New Normal หลังการแพร่ระบาดโควิด-19 ในด้านอื่นเพิ่มเติม เช่น วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว การเลือกที่พัก รูปแบบการท่องเที่ยว เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

2.4 ควรศึกษานโยบาย และแนวทางด้านสาธารณสุขที่ภาครัฐเคยนำมาใช้ในการแก้ปัญหา เช่น ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคซาร์ส ไข้หวัดนก หรือเชื้ออีโบริกา เพื่อนำมาศึกษาหาทำตัวแปรต้นที่อาจทำให้เกิดนัยสำคัญ ซึ่งหากเพิ่มเติมประเด็นดังกล่าวจะทำให้ผลการศึกษามีความแม่นยำและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- กองสารนิเทศ สำนักงานปลัดกระทรวง. (2563). ข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างการรับรู้สู่ชุมชน ครั้งที่ 11/2563. กระทรวงมหาดไทย. สืบค้น 10 มกราคม 2565, จาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER21/DRAWER095/GENERAL/DATA0000/000000726.PDF>
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). *สรุปแนวทางการจัดเก็บข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กรมควบคุมโรค. (2563). *ข้อมูลสำหรับการป้องกันตนเองจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019*. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- เกษมณี เหลืองฐิติกาญจนาน. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวไทย*. หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิระประภา กล้าเพชร. (2560). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดสงขลา*. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการธุรกิจโลจิสติกส์วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชิดชม กันจุฬา. (2563). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเมืองรองของนักท่องเที่ยวชาวไทยกรณีศึกษาจังหวัดอ่างทอง*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- มณีนรัตน์ รัตนพันธ์ และประสิทธิ์ รัตนพันธ์. (2564). *การเปรียบเทียบระดับความสำคัญในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา*. การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 12. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ศิริธิดา ภูเจริญ และมนตรี สังข์ทอง. (2558). *พฤติกรรมและส่วนประสมการตลาดของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวทางน้ำรอบเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา*. การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5.
- inn NEWS. (2564). *ภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ คืออะไร? คนไทยกับต่างประเทศเงื่อนไขต่างกันไหม?*. สืบค้น 18 มกราคม 2565, จาก <https://www.innnews.co.th>